Διάλεξη 10 - Πίνακες

Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Εισαγωγή στον Προγραμματισμό

Θανάσης Αυγερινός

Ανακοινώσεις / Διευκρινήσεις

- Το Linux εργαστήριο είναι διαθέσιμο κατά την διάρκεια της μέρας
- Υπάρχει ενδιαφέρον για πρόσθετο εργαστήριο με βοηθούς του μαθήματος;
 - a. Παρασκευή ή άλλη μέρα;
- Υπενθύμιση: Η προθεσμία της εργασίας είναι την Δευτέρα 23:59
 - a. Μην δεχτώ μηνύματα Τρίτη 00:01: δεν πέρασε το commit, τι κάνω;
 - b. Και το GitHub έχει outages, μην κάνετε commit τελευταίο λεπτό!

Την προηγούμενη φορά

- Δεδομένα Εισόδου και εξόδου
- Παραδείγματα

Σήμερα

- Λίγο για scanf
- Πίνακες (Arrays)

Θέλω να διαβάσω δύο αριθμούς από την πρότυπη είσοδο και να τους προσθέσω. Πως;

\$./addnums

Give me a number: 40

Give me another number: 2

Total: 42

Κάνοντας χρήση της getchar και φτιάχνοντας μια συνάρτηση getinteger προκειμένου να διαβάσουμε τους χαρακτήρες έναν-έναν και να τους μετατρέψουμε σε αριθμό. Υπάρχει άλλος τρόπος να επιτύχουμε το ίδιο αποτέλεσμα;

```
#define FRROR -1
int getinteger(int base) {
  int ch;
  int val = 0;
 while ((ch = getchar()) != '\n')
     if (ch >= '0' && ch <= '0' + base - 1)
       val = base * val + (ch - '0');
     else
       return ERROR;
  return val;
```

Η συνάρτηση scanf

Η συνάρτηση scanf ορίζεται στο header file stdio.h και χρησιμοποιείται για να διαβάζει δεδομένα εισόδου πολλών τύπων από το stdin του προγράμματος και να αποθηκεύσει τις τιμές τους σε μεταβλητές. Αν επιτύχει, επιστρέφει πόσα δεδομένα εισόδου διάβασε. Αν αποτύχει, επιστρέφει την τιμή End-Of-File / EOF (-1).

Πως μπορώ να βρω πως συμπεριφέρεται;

Ανοίγω ένα τερματικό και τρέχω man scanf!

Η συνάρτηση scanf

Η συνάρτηση scanf ορίζεται στο header file stdio.h και χρησιμοποιείται για να διαβάζει δεδομένα εισόδου πολλών τύπων από το stdin του προγράμματος και να αποθηκεύσει τις τιμές τους σε μεταβλητές. Αν επιτύχει, επιστρέφει πόσα δεδομένα εισόδου διάβασε. Αν αποτύχει, επιστρέφει την τιμή End-Of-File / EOF (-1). Η συνάρτηση έχει την ακόλουθη μορφή:

```
int scanf(const char *restrict format, ...);
```

Έχει μια συμβολοσειρά μορφοποίησης (format string)

Δέχεται όσα ορίσματα περάσουμε (άλλο μάθημα)

Η συνάρτηση scanf

Η συνάρτηση scanf ορίζεται στο header file stdio.h και χρησιμοποιείται για να διαβάζει δεδομένα εισόδου πολλών τύπων από το stdin του προγράμματος και να αποθηκεύσει τις τιμές τους σε μεταβλητές. Αν επιτύχει, επιστρέφει πόσα δεδομένα εισόδου διάβασε. Αν αποτύχει, επιστρέφει την τιμή End-Of-File / EOF (-1). Η συνάρτηση έχει την ακόλουθη μορφή:

```
int scanf(const char *restrict format, ...);
int printf(const char *restrict format, ...);
```

Είναι η συμμετρική της printf για διάβασμα αντί για εκτύπωση

```
Τι κάνει το παρακάτω πρόγραμμα;
    #include <stdio.h>
    int main() {
      int n;
      printf("Gimme a number: ");
      scanf("%d", &n);
      printf("Square: %d\n", n * n);
      return 0;
```

```
Τι κάνει το παρακάτω πρόγραμμα;
    #include <stdio.h>
    int main() {
       int n;
       printf("Gimme a number: ");
                                                     Περνάμε την διεύθυνση (spoiler) της
                                                    μεταβλητής η στην μνήμη ώστε η scanf να
       scanf("%d", &n);
                                                   μπορέσει να αναθέσει την τιμή που διάβασε
       printf("Square: %d\n", n * n);
       return 0;
                                             Τυπώνει στο stdout το τετράγωνο του αριθμού
```

που γράψαμε στο stdin

```
Τι κάνει το παρακάτω πρόγραμμα;
                                          Τι θα γινόταν αν γράφαμε scanf ( "%d", n); Γιατί;
                                          $ ./scanf
    #include <stdio.h>
                                          Gimme a number: 3
    int main() {
                                          Segmentation fault
       int n;
       printf("Gimme a number: ");
                                                      Περνάμε την διεύθυνση (spoiler) της
                                                    μεταβλητής η στην μνήμη ώστε η scanf να
       scanf("%d", &n);
                                                   μπορέσει να αναθέσει την τιμή που διάβασε
       printf("Square: %d\n", n * n);
       return 0;
                                             Τυπώνει στο stdout το τετράγωνο του αριθμού
                                                      που γράψαμε στο stdin
```

Τι κάνει το παρακάτω πρόγραμμα; #include <stdio.h> int main() { int n; printf("Gimme a number: "); scanf("%d", &n); printf("Square: %d\n", n * n); return 0;

Είναι σωστό αυτό το πρόγραμμα;

```
Τι κάνει το παρακάτω πρόγραμμα;
    #include <stdio.h>
    int main() {
      int n;
      printf("Gimme a number: ");
      scanf("%d", &n);
      printf("Square: %d\n", n " n):
      return 0;
```

Είναι σωστό αυτό το πρόγραμμα;

Όχι καθώς δεν ελέγχουμε την τιμή επιστροφής της scanf (ΕΟF ή ίσως 0!)

```
Τι κάνει το παρακάτω πρόγραμμα;
    #include <stdio.h>
    int main() {
      int n;
      printf("Gimme a number: ");
      scanf("%d", &n);
      printf("Square: %d\n", n * n);
      return 0;
```

```
$ ./scanf
Gimme a number: 16
Square: 256
$ ./scanf
Gimme a number: Square:
1068701481
$ ./scanf
Gimme a number: hello
Square: 1072038564
```

Χρήση της συνάρτησης scanf - Πολλά ορίσματα

```
Τι κάνει το παρακάτω πρόγραμμα;
    #include <stdio.h>
    int main() {
      int n1, n2;
      printf("Gimme two numbers: ");
      scanf("%d %d", &n1, &n2);
      printf("Result: %d\n", n1 * n2);
      return 0;
```

Χρήση της συνάρτησης scanf - Πολλά ορίσματα

```
Τι κάνει το παρακάτω πρόγραμμα;
    #include <stdio.h>
    int main() {
                                                      $ ./scanf2
                                                      Gimme two numbers:
      int n1, n2;
                                                      Result: 8
      printf("Gimme two numbers: ");
                                              Καθώς ψάχνει για δεκαδικό ψηφίο, η scanf αγνοεί
      scanf("%d %d", &n1, &n2);
                                                τους κενούς χαρακτήρες ή αλλαγές γραμμής
      printf("Result: %d\n", n1 * n2);
      return 0;
```

Τι κάνει το παρακάτω πρόγραμμα;

```
#define ERROR -1
                                           // Return value for illegal character
int getinteger(int base) {
  int ch;
                                           // No need to declare ch as int - no EOF handling
  int val = 0;
                                           // Initialize return value
  while ((ch = getchar()) != '\n') // Read up to new line
     if (ch >= '0' && ch <= '0' + base - 1) // Legal character?
       val = base * val + (ch - '0');  // Update return value
     else
       return ERROR; // Illegal character read
  return val; // Everything OK - Return value of number read
```

Τι κάνει το παρακάτω πρόγραμμα;

```
int i, ch, total = 0;
int letfr[26]; // Letter occurrences and frequencies array
for (i=0; i < 26; i++)
 letfr[i] = 0;
while ((ch = getchar()) != EOF) {
 if (ch >= 'A' && ch <= 'Z') {
   letfr[ch-'A']++; // Found upper case letter
   total++;
 if (ch >= 'a' && ch <= 'z') {
   letfr[ch-'a']++;  // Found lower case letter
   total++;
```

Πίνακες

Ένας Γρίφος

Έστω ότι έχω 100 αρκουδάκια και ψάχνω να βρω το μεγαλύτερο. Τι μπορώ να κάνω για να το βρω;

Στόχος: ελαχιστοποίηση του κόπου (efficient aka τεμπέλης)

Πως θα κωδικοποιήσουμε αυτό το πρόβλημα σε C;

Έστω ότι χρησιμοποιούμε έναν ακέραιο (int) για να αναπαραστήσουμε το κάθε αρκουδάκι. Ας γράψουμε τον κώδικα:

Πως θα κωδικοποιήσουμε αυτό το πρόβλημα σε C;

Έστω ότι χρησιμοποιούμε έναν ακέραιο (int) για να αναπαραστήσουμε το κάθε αρκουδάκι. Ας γράψουμε τον κώδικα:

```
int bear0, bear1, bear2, bear3, bear4, bear5, bear6, bear7, bear8, bear9, bear10, bear11, bear12, bear13, bear14, bear15, bear16, bear17, bear18, bear19, bear20, bear21, bear22, bear23, bear24, bear25, bear26, bear27, bear28, bear29, bear30, bear31, bear32, bear33, bear34, bear35, bear36, bear37, bear38, bear39, bear40, bear41, bear42, bear43, bear44, bear45, bear46, bear47, bear48, bear49, bear50, bear51, bear52, bear53, bear54, bear55, bear56, bear57, bear58, bear59, bear60, bear61, bear62, bear63, bear64, bear65, bear66, bear67, bear68, bear69, bear70, bear71, bear72, bear73, bear74, bear75, bear76, bear77, bear78, bear79, bear80, bear81, bear82, bear83, bear84, bear85, bear86, bear87, bear88, bear89, bear90, bear91, bear92, bear93, bear94, bear95, bear96, bear97, bear98, bear99;
```

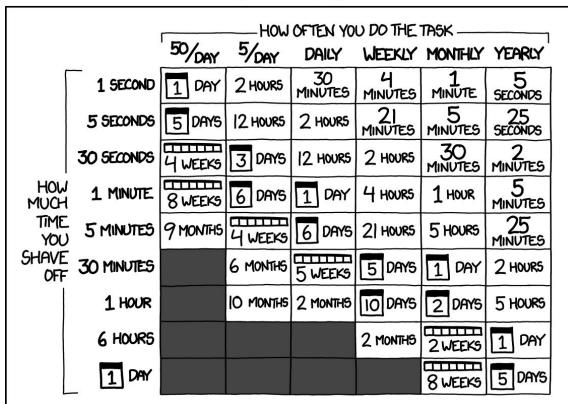
Πως θα κωδικοποιήσουμε αυτό το πρόβλημα σε C;

Έστω ότι χρησιμοποιούμε έναν ακέραιο (int) για να αναπαραστήσουμε το κάθε αρκουδάκι. Ας γράψουμε τον κώδικα:

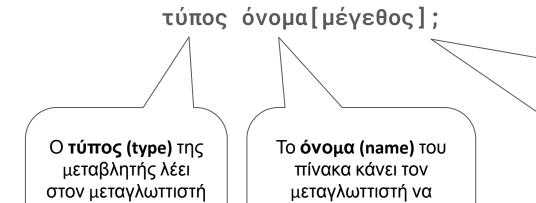
```
int bear0, bear1, bear2, bear3, bear4, bear5, ..., bear99, max; bear0 = 42; bear1 = 4; bear2 = 2; ... // αρχικοποίηση μεταβλητών // find the max here:
```

Πολύ επαναληπτικό μπορούμε να γλυτώσουμε χρόνο;

HOW LONG CAN YOU WORK ON MAKING A ROUTINE TASK MORE EFFICIENT BEFORE YOU'RE SPENDING MORE TIME THAN YOU SAVE? (ACROSS FIVE YEARS)

Ένας πίνακας μας επιτρέπει να χειριζόμαστε ένα σύνολο από δεδομένα ίδιου τύπου με ενιαίο και γενικό τρόπο. Στην C η δήλωση ενός πίνακα έχει την μορφή:

διαλέξει την διεύθυνση

της μνήμης θα τον

αποθηκεύσει

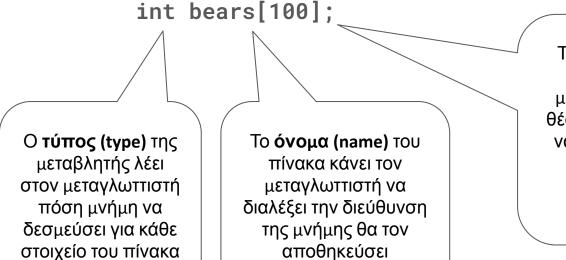
πόση μνήμη να

δεσμεύσει για κάθε

στοιχείο του πίνακα

Το μέγεθος (size) του πίνακα λέει στον μεταγλωττιστή πόσες θέσεις αυτού του τύπου να κρατήσει - στατικό: αφού δηλωθεί δεν αλλάζει κατά την εκτέλεση

Ένας πίνακας μας επιτρέπει να χειριζόμαστε ένα σύνολο από δεδομένα ίδιου τύπου με ενιαίο και γενικό τρόπο. Στην C η δήλωση ενός πίνακα έχει την μορφή:

Το μέγεθος (size) του πίνακα λέει στον μεταγλωττιστή πόσες θέσεις αυτού του τύπου να κρατήσει - στατικό: αφού δηλωθεί δεν αλλάζει κατά την εκτέλεση

Ένας πίνακας μας επιτρέπει να χειριζόμαστε ένα σύνολο από δεδομένα ίδιου τύπου με ενιαίο και γενικό τρόπο. Στην C η δήλωση ενός πίνακα έχει την μορφή:

Bytes 0-3

Bytes 4-7

Bytes 8-11

Bytes 12-15

Bytes 400-403

int bears[100];

Μπορούμε να αναφερθούμε στο κάθε στοιχείο του πίνακα χρησιμοποιώντας την θέση (index) του στοιχείου στον πίνακα: bears[0], bears[1], ..., bears[99]

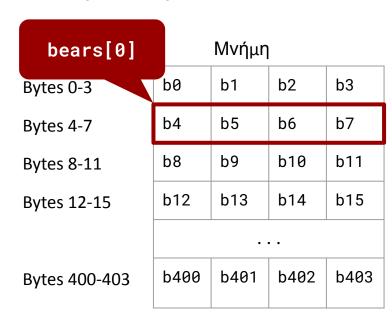
Μνήμη

b0	b1	b2	b3		
b4	b5	b6	b7		
b8	b9	b10	b11		
b12	b13	b14	b15		
b400	b401	b402	b403		

Ένας πίνακας μας επιτρέπει να χειριζόμαστε ένα σύνολο από δεδομένα ίδιου τύπου με ενιαίο και γενικό τρόπο. Στην C η δήλωση ενός πίνακα έχει την μορφή:

int bears[100];

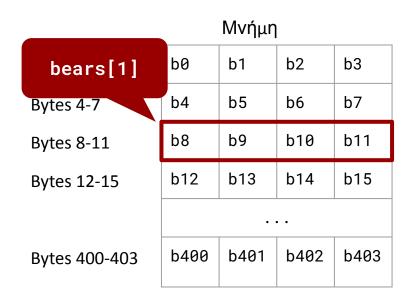
Μπορούμε να αναφερθούμε στο κάθε στοιχείο του πίνακα χρησιμοποιώντας την θέση (index) του στοιχείου στον πίνακα: bears[0], bears[1], ..., bears[99]

Ένας πίνακας μας επιτρέπει να χειριζόμαστε ένα σύνολο από δεδομένα ίδιου τύπου με ενιαίο και γενικό τρόπο. Στην C η δήλωση ενός πίνακα έχει την μορφή:

int bears[100];

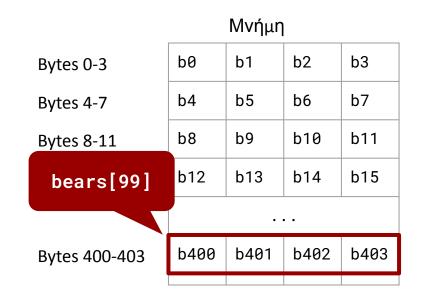
Μπορούμε να αναφερθούμε στο κάθε στοιχείο του πίνακα χρησιμοποιώντας την θέση (index) του στοιχείου στον πίνακα: bears[0], bears[1], ..., bears[99]

Ένας πίνακας μας επιτρέπει να χειριζόμαστε ένα σύνολο από δεδομένα ίδιου τύπου με ενιαίο και γενικό τρόπο. Στην C η δήλωση ενός πίνακα έχει την μορφή:

int bears[100];

Μπορούμε να αναφερθούμε στο κάθε στοιχείο του πίνακα χρησιμοποιώντας την θέση (index) του στοιχείου στον πίνακα: bears[0], bears[1], ..., bears[99]

Ένας πίνακας μας επιτρέπει να χειρ<u>ιζόμαστε ένα σύνολο απ</u>ό δεδομένα ίδιου τύπου με

ενιαίο και γενικό τρόπο. Στην C η δή

int bears[100];

bears[0], bears[1], ..., bears[99]

0 πίνακας bears καταλαμβάνει 4 * 100 = 400 bytes μνήμης στις διευθύνσεις 4-403

ν μορφή:

Μπορούμε να αναφερθούμε στο κάθε

Βytes 4-7

στοιχείο του πίνακα χρησιμοποιώντας

Την θέση (index) του στοιχείου στον πίνακα:

Βytes 8-11

Βytes 12-15

Bytes 400-403

•• •						
b0	b1	b2	b3			
b4	b5	b6	b7			
b8	b9	b10	b11			
b12	b13	b14	b15			
b400	b401	b402	b403			

Μνήμη

Χρήση Στοιχείων Πίνακα

Ένας πίνακας Ν στοιχείων, έχει στοιχεία με θέσεις από το 0 μέχρι το Ν-1

Κάθε στοιχείο του πίνακα μπορεί να χρησιμοποιηθεί όπως μια μεταβλητή του ίδιου τύπου σε εκφράσεις ανάθεσεις, τελεστές και συνθήκες.

```
bears[4] = 42;
bears[8] = bears[2] + 42;
bears[ bears[4] ] = 2
```

Αρχικοποίηση Πίνακα

Παρεμφερής με την σύνταξη για αρχικοποίηση μεταβλητής:

```
int bears[100] = {
    11, 25, 26, 31, 14, 13, 19, 3, 2, 19, 30, 7, 28, 9, 20, 19,
    19, 1, 23, 15, 21, 18, 0, 25, 26, 20, 30, 29, 15, 29, 24, 9,
    5, 20, 27, 13, 26, 14, 10, 27, 10, 3, 18, 31, 11, 19, 15, 9,
    20, 15, 13, 31, 15, 9, 22, 22, 17, 30, 25, 14, 18, 0, 22, 13,
    17, 2, 26, 10, 0, 9, 11, 10, 24, 2, 25, 18, 26, 31, 1, 18, 31,
    1, 31, 9, 20, 15, 28, 17, 20, 14, 28, 11, 20, 14, 27, 11, 13,
    6, 26, 31
}
```

Εύρεση Μέγιστου Στοιχείου σε Πίνακα

Θέλουμε μια συνάρτηση find_max που να παίρνει έναν πίνακα 100 στοιχείων και να γυρίζει το μέγιστο:

Εύρεση Μέγιστου Στοιχείου σε Πίνακα

Θέλουμε μια συνάρτηση find_max που να παίρνει έναν πίνακα 100 στοιχείων και να γυρίζει το μέγιστο:

```
int find_max(int bears[100]) {
  int i, max = bears[0];
  for(i = 1; i < 100; i++) {
    if (bears[i] > max) max = bears[i];
  }
  return max;
}
```

Εντοπισμός Θέσεων Μνήμης Στοιχείου Πίνακα

Σε ποια διεύθυνση μνήμης βρίσκεται το στοιχείο (τύπου int) bears [2];

Bytes 0-3

Bytes 4-7

Bytes 8-11

Bytes 12-15

Το στοιχείο bears[2] ξεκινάει από το 12ο byte της μνήμης

Bytes 400-403

b400

· · ·						
b0	b1	b2	b3			
b4	b5	b6	b7			
b8	b9	b10	b11			
b12	b13	b14	b15			

b402

b403

b401

Δήλωση Πινάκων Διαφορετικών Τύπων

Πίνακες μπορούν να οριστούν για όλους τους τύπους της C. Παράδειγμα:

```
int a[1024];
char b[2048];
double c[512];
```

Ποιος από τους παραπάνω πίνακες καταλαμβάνει περισσότερη μνήμη;

Πίνακας Χαρακτήρων (String)

'1'

'1'

'Η'

Ένας πίνακας από χαρακτήρες λέγεται και αλφαριθμητικό / συμβολοσειρά (string). Λόγω της συχνής χρήσης τους, έχουμε αρκετές συντομεύσεις για αυτούς (θα δούμε και σε επόμενα μαθήματα). Οι τρεις παρακάτω δηλώσεις είναι ισοδύναμες:

0'

'1'

'd'

'\n'

'W'

Μπορώ να αναθέσω τα στοιχεία ενός πίνακα σε άλλον;

Δεν επιτρέπεται στην C!

Που είναι χρήσιμοι οι πίνακες;

Είναι η βασικότερη δομή δεδομένων (data structure) στην πλειοψηφία των γλωσσών προγραμματισμού

- Μοντελοποίηση συνόλου τιμών ίδιου τύπου
- Μαζική δέσμευση και χρήση μνήμης με μια δήλωση
- Άμεση αποθήκευση, προσπέλαση και μετατροπή δεδομένων

Τι θα συμβεί αν προσπελάσω εκτός ορίων πίνακα;

- Υπερχείλιση (overflow) π.χ. bears[100]
- Υποχείλιση (underflow) π.χ. bears[-1]
- Το standard της γλώσσας κατηγοριοποιεί αυτήν την χρήση ως "undefined behavior"
- Στην πράξη αυτό σημαίνει ότι το πρόγραμμά μας θα κρασάρει (Segmentation Fault) ή ακόμα χειρότερα θα μας χακάρουν

Για την επόμενη φορά

- Σε αυτήν και την επόμενη διάλεξη θα καλύψουμε έννοιες από τις σελίδες 73-103 από τις σημειώσεις του κ. Σταματόπουλου.
- Array (data type) and as a <u>datastructure</u>
- Array Programming
- Play with <u>C Strings</u>
- Buffers & Memoization

Ευχαριστώ και καλή Σαββατοκύριακο εύχομαι!

Keep Coding;)